

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Concentrându-ne asupra spațiului, a veșniciei, a aștrilor, putem regăsi
pacea, bucuria, împlinirea

Conferinta din 19...

Când cerul este senin, încercați să contemplați stelele: imaginați-vă că părăsiți pământul cu razboaiele și tragediile sale și deveniți cetățeni ai Cerului. Meditați asupra frumuseții aștrilor, asupra măreției ființelor care îi populează. Pe măsură ce înaintați în spațiu, vă veți simți ușori, liberi, dar mai ales împăcați: pacea se va instala puțin câte puțin în toate celulele ființei voastre. Meditând asupra înțelepciunii care a creat această lume, și asupra ființelor ce o populează, veți simți că sufletul vostru își dezvoltă antene, foarte subtile, care îi vor permite să comunice cu aceste lumi îndepărtate..., sunt momentele cele mai sensibile pe care omul le poate trăi și pe care apoi nu le mai poate uita.

Dacă v-ați putea reaminti, dragii mei, că în trecut v-am vorbit despre această problemă, deoarece eu am verificat-o de multe ori... V-am povestit cum, aflându-mă în Bulgaria, în munții Rila, pe culmea unui vârf numit Musala, obișnuiam să-mi petrec nopțile pe culme, în loc să mă adăpostesc în tabara de corturi din vale... Alegeam întotdeauna culmea, vârful !... Priveam stelele, întins pe spate și astfel am învățat, am simțit foarte multe lucruri... V-am explicat că războaiele nu pot fi oprite, nu pot fi suprimate, ele vor exista în permanentă, atât timp cât spiritul lui Marte va exista. Da, războaiele vor exista mereu..., numai că, va fi posibil să schimbăm destinația lor, felul de a ne război și astfel, uitându-mă la stele, am descoperit un altfel de război purtat de acestea ! În loc să se împuște sau să se bombardeze stelele își trimit raze pline de iubire și lumină, luptându-se cu iubire, fulgerându-se cu lumina iubirii !... Astfel, învățând de la stele, am declarat război întregii omeniri ! Și, mai devreme sau mai târziu, ea va fi “terminată” !... Ea va fi bombardată încât nu va mai rămâne nimic din ea, adică vor fi atâtea schimbări, încât întreaga omenire se va lupta, dar cu iubire ! V-aș arăta totuși că mai există și variații și îmbunătățiri la aceste reguli; am asistat într-o zi, la Nisa, la o petrecere cu un război de confetti. Da, cum să ne batem cu confetti ? (mici bucățele de hârtie de diferite culori ce se împrăștie la

baluri sau petreceri – n.t.). Din nefericire, au amestecat și pietricele care cădeau în capul unora. Au făcut acest lucru pentru că este greu să arunci bucățele de hârtie atât de mici și ușoare. Au pus pietricele pentru a mări eficiența,... șmecherii ! Ei bine, încep cu un război al confetiilor și sfârșesc într-o zi bombardându-se, războindu-se cu lumină... așa cum voi faceți deja în fraternitate... pe stânci, fără să fiți conștienți că vă bombardati cu lucruri celeste: o privire, un surâs, și în spatele acestor priviri se află bombe, dar atât de agreabile, încât atunci când le primim, în loc să fim răniți, scoatem strigăte de bucurie și suntem atât de fericiți încât ne-am dori ca acest lucru să continue; da, dragii mei, toate aceste lucruri le-am aflat de la aștri ! Da, uneori, în timpul nopții, ninge pe Musala și stăteam acoperit de fulgi de nea... dar nu conta, pentru că eram înfoclit și eram fericit că era zăpadă; dar, nu numai războiul stelelor este acela pe care l-am remarcat, mai era ceva ce m-a atins în plexul meu solar: pacea... pentru că înainte de a adormi suntem obligați totuși să ne gândim, să medităm la această imensitate pe care o trăim, somnul nu se instalează repede și ce ne-ar rămâne de făcut ? Ei bine, ne gândim la lume, la felul în care oamenii se sfâșâie între ei, cum își smulg părul, cum devin nefericiți din nimic, și cum dispare pacea... De ce ? Pentru că sunt atât de limitați, de înguști în gândire, obsedați de lucruri materiale, grosolane, încât pacea nu are cum să se instaleze. Și atunci cel mai neînsemnat lucru îi poate tulbura, făcându-i nefericiți !

Ah, există un secret, dacă am ști cum să utilizăm spațiul, distanța, stelele, dacă am ști cum să ne îndepărtăm puțin de pământ, de evenimente, de războaie, de tulburări și de revoluții, atunci am putea uita puțin lumea obișnuită. Am putea intra acum în spațiul infinit și am simți ceva deosebit declanșându-se în noi..., adică am simți pacea ! Este ciudat, cum am putea explica aceste lucruri ? Psihologii contemporani încearcă să studieze toate acestea, să afle ce este spațiul, ce pot eternitatea sau stelele să declanșeze în noi, în noi cei care suntem deseori tulburați, neliniștiți, suspicioși, aproape bolnavi. Oh, dacă am ști să ne îndepărtăm de tot ceea ce există pe pământ, lucruri mărunte, chiar prea mărunte pentru univers, ce bine ar fi ! Voi chiar vă imaginați că întreg Cosmosul este la curent cu ceea ce se întâmplă pe pământ ? Lucrurile de pe pământ sunt atât de ordinare, de grosolane, de rele, de crude, de urâte și meschine, murdare chiar, încât nu interesează pe nimeni... Există în cosmos ființe atât de evolute, încât oamenii nici nu-și pot imagina măreția, inteligența, frumusețea sau puterea de care acestea sunt capabile. De aceea, discipolul care vrea acum să se exerseze, să avanseze, să se dezvolte, să se perfecționeze, nu-i rămâne altceva de făcut decât să se concentreze asupra spațiului infinit, asupra stelelor, constelațiilor, atât de

îndepărtate, gândindu-se că acele ființe se găsesc în frumusețe, în armonie, în inteligență și bogăție, trezind astfel în sufletul său elemente care dormeau pentru moment: pacea, bucuria, dilatarea, împlinirea ! Eu am verificat toate aceste lucruri de mai multe ori până acum... Amintiți-vă că v-am spus și o poveste cu tâlc: “A fost odată ca niciodată un rege extrem de trist și nefericit ce-și dorea moartea. Un înțelept aflat la curtea sa l-a sfătuit că, dacă dorește să se vindece, să se destindă, să scape de tristețe, va trebui să iasă din iatac, să se urce în turnul castelului și să admire de acolo stelele. Apoi, i-a spus regelui să vină și să-i mărturisească ce a trăit. La început, regele n-a crezut o iotă din cele spuse, dar a simțit cum pacea, încet-încet, îl stăpânește... Privind stelele, totul începea să se armonizeze, să se ușureze, să se acorde în ființa sa, totul tresărea de bucurie și fericire, încât l-a recompensat din plin pe înțeleptul nostru care știa multe lucruri...”. Acum, v-aș mai da un sfat: dacă nimic nu vă poate aduce pacea, după ce ați încercat toate metodele și medicamentele oficiale, și voi ca regele din poveste, căci Inteligența Cosmică a construit astfel omul, încât acesta poate nădăjdui la infinit, la spațiul infinit, precum și la timp, la nemurire... V-am explicat diferențele dintre timpul infinit, veșnicia și spațiul infinit, nepătrunsul... Dacă veți exersa, veți vedea cum alte lucruri se declanșează în voi, și veți găsi pacea... și nu numai pacea, dar și o inteligență ce stăpânește, pentru prima oară, totul, înțelegând cât de mici sunteți într-o stare de supărare, de neliniște pentru niște nimicuri trecătoare; în vreme ce, dacă vă veți gândi la infinit, la veșnicie, veți pluti asupra tuturor lucrurilor și nimic nu vă va putea atinge, absolut nimic, nici o tristețe, nici un necaz, nici o pierdere, deoarece o altă conștiință se va trezi în voi, conștiință ce va judeca și simți diferit lucrurile. Și chiar plecând în lumea de dincolo, veți fi extrem de inspirați, asemenea multor Înțelepți, Inițiați, Mari Maeștri care trăiesc în această stare, încât nimic din ceea ce este pământesc nu îi mai poate mișca ! Orice s-ar întâmpla, aceștia se găsesc deasupra lucrurilor, deasupra binelui și răului ! Dar oamenii obișnuiți nu pot înțelege toate aceste lucruri, fiind obișnuiți să coboare mult prea jos în materie, devenind slabi și vulnerabili și plâpânzi ! Iată, deci, o metodă formidabilă de urmat, aceea de a vă lăsa conduși câteva minute de imaginație, căci cu ajutorul ei veți putea gândi ceea ce vreți... Veți uita de lume, veți călători în spațiul infinit, gândindu-vă la toate ființele care vă depășesc, la constelațiile extraordinare despre care nu știm încă nimic... Veți vedea apoi urmarea... Credeți-mă și exersați, fiindcă eu am făcut-o deja de mai multe ori, am încercat să trăiesc altfel decât alții... Și viața m-a învățat, nu cărțile, căci în cărți n-am putut găsi aceste lucruri ! Felul în care veți trăi vă va învăța lucruri sau vă va face să le uitați pe altele ! Da, amândouă

sunt posibile, să vă amintiți multe lucruri sau să le uitați pe altele din timpul vieții... Ceea ce vă spun eu acum are valoare extraordinară !...

Un minut de meditație.

*

Mulțumesc

Dăruți zilnic câteva minute tăcerii, lăsați-i cale liberă în ființa voastră. Închideți ochii, desprindeți-vă de grijile zilnice, dirijați-vă gândul către înalt, către sursele vieții care inspiră întreg universul. Când veți simți că ați putut opri torentul gândurilor, al sentimentelor și imaginilor de tot felul ce vă străbat ființa, pronunțați în interior cuvântul “mulțumesc”. Iată cuvântul cel mai simplu care risipește toate tensiunile, căci mulțumind intrați în rezonanță cu Cerul, ieșiți din cercul strâmt al eului vostru inferior, pătrunzând în pacea conștiinței cosmice.